

være med til at skabe et bedre grundlag for økonomien i fiskeriet.

Kl. 13.50

Regeringen har med den nye initiativpakke for fiskeriet, som jeg fremlagde i november måned sidste år, lagt vægt på at styrke erhvervets økonomi og bæredygtighed i forhold til ressourcerne. Jeg ser frem til, at vi inden for makrelfiskeriet og industrifiskeriet kan etablere nye reguleringer, som gør det rationelt at fiske og dermed også giver en bedre indtjening.

Erik Mortensen (S):

Det kan jeg stort set kun være enig i. Men det er jo stadig en forventning og nogle formodninger og forhåbninger. Situationen er rent faktisk den, at i dag lever en meget, meget stor del af fiskerne af kassekreditten, og uanset om situationen for 2004 tegner bedre end for 2003, ser det bestemt ikke bedre ud rent likviditetsmæssigt.

Jeg fik ikke rigtig nogen begrundelse for, hvorfor det *ikke* kan lade sig gøre. Selvfølgelig kræver det i givet fald en lovændring for at få Fiskeribanken på banen, og det kræver også en EU-godkendelse. Men når jeg ser på den lange, lange liste af EU-arrangementer som generel landbrugsstøtte, speciel støtte til svineeksporten, tidligere skibsværftsstøtte, flystøtte m.m., hvad er det så, der forhindrer, at vi kan gøre det, hvis viljen er til stede?

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg er glad for, at hr. Erik Mortensen vendte tilbage til spørgsmålet, for jeg kunne simpelt hen ikke nå at svare på det i første omgang.

Med hensyn til de muligheder, vi har i forbindelse med Fiskeribankens ageren, er det klart, at Fiskeribanken jo heller ikke har været blind for de akutte problemer, der er i fiskeriet i øjeblikket, og med den nye afdragslåneordning har den også været med til at give nogle forbedrede muligheder – jeg kan se, at hr. Erik Mortensen nikker – som har betydet, at fiskeriet i mindre udstrækning end tidligere har været presset til at trække på kassekreditten.

Men det er selvfølgelig klart, at i den forbindelse er banken også interesseret i, at der ikke bliver effektueret tvangsauktioner, som i virkeligheden ikke havde været nødvendige. Vi vil imidlertid få et bedre overblik over situationen, når vi kommer hen til aprilterminen, og så vil vi vurdere situationen.

Over for Danmarks Fiskeriforening har jeg også holdt muligheden for en begrænset op-hugsordning åben, og jeg kan oplyse, at jeg efter yderligere drøftelser med Danmarks Fiskeriforening forventer, at vi kan træffe en endelig beslutning, formodentlig midt i næste måned, så de fiskere, der måtte ønske at gøre brug af en sådan model, kan indrette sig efter den.

Erik Mortensen (S):

Jeg anerkender helt tilbuddet om afdragslån. Det er stadig to terminer, vi taler om, og det er selvfølgelig en akut hjælp. Men det hjælper ikke på lang sigt, og min påstand er, at hvis viljen er til stede, kan man godt lave den lovændring og få en EU-godkendelse af den. Det stiller jo ikke fiskerne i en situation, hvor de får flere penge. De får faktisk en større gæld, men de får altså en bedre hverdag.

I 1994 lavede man øvelsen sådan, at man om-lagde fiskernes lån, men det var stadig til inkonvertible obligationslån. Det er derfor, de hænger på den i dag, og det er det, vi skal prøve på at løse op for. Ministeren sagde i sit skriftlige svar til Nordjyske Stiftstidende, at det ikke nødvendigvis afhænger af den politiske vilje, men hvis ministeren ikke giver udtryk for her i dag, at der er en vilje, må jeg konkludere, at der ikke er nogen vilje til at gøre det.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg tror, at hr. Erik Mortensen er fuldstændig klar over, at der har været foretaget forskellige øvelser for at prøve at få det bedst mulige ud af den vanskelige situation, fiskeriet står i for øjeblikket.

Sagen er den, at der også har været en henvendelse fra fiskeriet til Fiskeribanken vedrørende en mulighed for at lave en konverteringsordning, for så vidt angår de inkonvertible lån. Banken har udarbejdet en konsekvensberegning af, hvad det kommer til at betyde, og jeg er ved at udforme et notat til Folketingets Fødevareudvalg om Fiskeribankens muligheder i denne sammenhæng. Lidt afhængigt af, hvordan ordningen tilrettelægges, vil den med det renteniveau, vi kender i dag, komme til at koste i størrelsesordenen ca. 150 mio. kr.

Fiskeribankloven og EU's støttemuligheder giver dog ikke mulighed for, at banken kan yde støtte til fiskeriet på den måde, og derfor vurderer jeg, at en sådan statslig model ikke vil være mulig.